

Splitcane som kunst

I fjor besøgte jeg den store udstilling »Fly Fair« i Holland. Her var også en del splitcane stangbyggere. Et par af de store amerikanske navne, men også en del fra England og Holland. At også et par tyskere var med i det fine selskab kunne måske overraske.

En af dem var den meget sympatiske Rolf Barginski fra Bremen. Han startede med at bygge ædle splitcane stænger for ca. 8 år siden. I lang tid rejste han rundt til de store værksteder og lærte sig håndværket fra bunden. I dag er hans stænger »Geheimtip« blandt kendere. Køberne findes i Tyskland, Østrig, Frankrig, Italien og USA.

Selv fik jeg i år en lækker fluestang på 7,5 fod, klasse 5, og efter et par timers fiskeri indså jeg, at splitcane – rigtigt anvendt – stadig er et alternativ til kulstængerne, der ellers har været eneherkende de senere år.

Tre serier

Rolf Barginski fører 3 serier i sit program. Den ene hedder »Harmony« og fås i længderne 6, 6,5, 7, 7,5 og 8 fod. Den er specielt velegnet til torfluefiskeri.

Den anden »Horizont« er mere allround til både våd, nymfe- og torfluefiskeri. Den fås i de samme længder.

Forrige år søsatte han så den nyeste serie »Westwind«, der på mange måder bryder med de gamle principper. Den nye stangtype er specielt bygget til fiskeri i Nordtyskland, hvor der lige som i Danmark altid hersker en del vind.

For at fremstå som et fornuftigt alternativ til kulmaterialerne skulle stangen være ekstrem let, have tilpas rygrad og en hurtig aktion. Opgaven syntes umulig, men efter lang tids arbejde i værkstedet dukkede de første prototyper op. De blev sendt ud til erfarne fiskere, der skulle teste stængerne og komme med forslag til forbedringer. Stængerne kom aldrig tilbage!

Den model, jeg erhvervede, har en utrolig rygrad og formår at præsentere fluen let og elegant. Stangen har en svag topaktion, der næsten tillader kast om hjørner.

Både i Amerika og Europa bliver der lavet splitcane stænger af så høj kvalitet, at de bedste stangbyggere knap nok kan følge med efterspørgslen. En af dem er Rolf Barginski fra Tyskland, hvis stænger er i absolut topklasse, fortæller Lars Østergaard Jensen, som har besøgt Barginski i Bremen.

Tekst: Lars Østergaard Jensen

Foto: Anders Eg Larsen

I starten måtte jeg dog vænne mig til stangens rytme. Presser man den for hurtigt, hvilket er en vane efter omgang med kulstænger, arbejder den ikke bedre end så mange andre stænger. Først når man lærer at lade stangen udføre arbejdet, opdager man dens kastepotentiale. Uden synderlig anstrengelse lægger man 18 meter ud med den lette stang. Rullekast og underhåndskast udfører stangen næsten af sig selv.

Finish i top

Men vil man være med i verdensliten blandt stangbyggere, er det ikke nok kun at lave

stænger, der kaster godt. Et kræsent publikum, der vil betale omkring 6-7000 kr. for en sådan stang, forlanger også, at finishen er i top. Sjældent har jeg da også set så gennemført et stykke håndværk, som på disse stænger. Alene håndtaget er noget for sig selv. Hjulholderen er lavet i Tuja-træ, der i bunden er forstærket med epoxylim af hensyn til holdbarheden. Korke i håndtaget er af den bedste type. Kvaliteten så fin, at det ikke har været nødvendigt at efterbehandle med savsmuld og lim. Øverst på håndtaget, hvor stangen glider ind under korken, er Tuja-træet suppleret med Ibenholt, der holder fugten

ude. En måske lille, men vigtig detalje.

Tonkin-træet til selve stangen er ikke savet ud, hvilket ellers oftest er tilfældet, men skåret ud. Det tager længere tid, men til gengæld skæres åreerne i træet ikke igennem på tværs.

Siden varmes stykkerne op og rettes lige. På den måde løber åreerne nu parallelt med hinanden, hvilket giver en stærkere stang.

Bladknuderne på tonkinrørerne, der ofte blot files ned, bliver på en Barginski-stang varmet op og forsigtigt presset ned i træet. Siden pudses træet forsigtigt, så de yderste fibre bibeholdes. At dette tager tid og giver dyrere stænger siger sig selv, men styrken i træet beholdes. Læg dertil den fine lakering og bevikling, så forstår man, hvorfor flere og flere investerer i disse stænger.

Det med investering skal tages bogstaveligt, idet man køber stængerne udelukkende som samleobjekt. Selv ser Rolf Barginski dog helst, at man også fisker med sine stænger. De er bygget til det.

Lige nu planlægger han at lave en serie lange stænger til fiskeri efter laks og havørred. Længden bliver 10,5 fod. Forudsætningen for en produktion er, at vægten kan holdes nede på ca. 180 gram. Allerede nu har flere gamle kunder bestilt en sådan stang. Det viser en del om hans gode omdømme.

Det koster

Det siger sig selv, at disse ædle stænger koster mere end serieproducerede. Men alligevel synes jeg, at prisen på en Barginski-stang ikke er horibel. Endnu kan de erhverves for mellem 800 og 1600 D-Mark. Sammenlignet med mere kendte amerikanske mærker er de billige.

I løbet af efteråret eller vinteren er den første katalog færdigt, men indtil da kan yderligere information indhentes hos Rolf Barginski, Hildesheimer Str. 2, 2800 Bremen 1, Tyskland. Regn med 6 måneders leveringstid. De leveres iøvrigt i et meget lækkert, læderbetrukket alurør.